

Københavns Statsskovdistrikt

Til forsiden

Vestskoven

Vestskoven dækker ca. 1.350 ha (hektar, 1 ha = 10.000 kvm). Ca. 45% er bevokset med løvtræ, 13% med nåltræ, mens de resterende 42% er marker, sletter og moser.

Driftsplanen

For at sikre at arealerne drives bæredygtigt, udarbejdes der 15-årige planer for driften. Den seneste driftsplan er udarbejdet for perioden 1995-2010. I driftsplanen foreskrives de overordnede mål, f.eks. at der skal tages flersidige hensyn ved driften af skoven. Først og fremmest skal der gives plads og muligheder for friluftsliv og naturoplevelser, men arealerne skal også drives således, at der produceres træ til træindustrien samtidig med, at udgifterne holdes lavest muligt og indtægterne højest muligt. I driftsplanen fastlægges, hvor meget træ der kan skoves i gennemsnit pr. år og hvilke slags træer, der skal plantes. I perioden vil 116 ha, som i 1995 var slette og marker, blive tilplantet med løvtræ, (100 ha, primært eg og bøg) eller nåltræ (16 ha). Arealerne som tilplantes er markeret på kortet. I år 2010 vil andelen af åbne, ikke træbevoksede arealer herefter være faldet til 33%. De store udsigtslinier fra Herstedhøje og fra Kroppedal mod nord ud over Porsemosen opretholdes, ligesom der fortsat er god plads til græssende dyr - men der bliver altså "mere skov" i Vestskoven.

[Oversigtskort 1](#) (vestlige del) + [Oversigtskort 2](#) (østlige del)

Tilvækst og hugst

I perioden vil der årligt blive fældet og solgt 2.800 kubikmeter træ. Tilvæksten vil årligt være 6.000 kubikmeter, hvilket betyder, at der bliver mere "træ" (vedmasse) i skoven. Da der er tale om en ny skov, er det helt naturligt, at hugsten er lavere end tilvæksten: Der opsaves/produceres vedmasse, som høstes når træerne er blevet modne. Rødgranen vil antagelig skulle fældes, når de er 50-60 år, bøgene når de er 120 år og egne når de er 150 år. Når de gamle træer fældes, vil arealet blive gentilplantet, hvis det ikke lykkes at få nye træer til selv at spire frem.

Nye søer

En stor del af Vestskoven er plantet på gammel landbrugsjord, hvor overskydende vand er bortledt af et net af drænrør gemt under jordoverfladen. Som tiden går vokser træernes rødder ned til drænene og tilstopper dem. Derved opstår der pludselig nye vådområder på de mest uforudsigelige steder. Et eksempel herpå er Stuekær syd for Risby. Da søer og vandhuller er en meget væsentlig ressource for både dyr og planter samt et smukt indslag på skovturen, vil de for det meste blive bevaret, når de dukker frem. Men nogle steder vil disse vådområder kunne true store bevoksninger eller være til gene ved at oversvømme veje eller bygninger. I så tilfælde vil det være nødvendigt at lede vandet væk ved at grave nye grøfter. Men med Stuekær valgte skovdistriktet at omlægge vejen.

Træer i rækker

Skoven er plantet i rækker, fordi det er den billigste metode. Ved at plante i rækker er det muligt at bekæmpe ukrudt ved at lade en traktor med harve køre mellem rækkerne. Ukrudtsbekæmpelsen er vigtig, fordi ukrudtet konkurrerer med træerne om vand, lys og næring. Men den største fare er, at ukrudtet og navnlig græsserne giver musene gode betingelser, og musene gnaver barken af de små træer og kan på den måde slå tusindvis af træer ihjel. Langsomt vil rækkerne blive mere og mere usynlige i takt med, at der fældes træer i skoven.

KORT OM SKOVENS DRIFT

Vestskoven

Skov- og Naturstyrelsen
Københavns Statsskovdistrikt

Nogle steder bliver der fældet manuelt andre steder ved hjælp af store skovningsmaskiner. På de steder hvor skovningsmaskinerne skal køre, er der etableret spor med ca. 15 meters mellemrum. Skovningsmaskinen vil da kunne køre i disse rækker og nænsomt fælde træerne imellem disse ved at stikke armen med fældehovedet ind i bevoksningen og fælde de træer, der er udpeget til hugst.

Ammetræer

Nogle steder består de enkelte bevoksninger af én art træer, andre steder er der lavet blandingsbevoksninger. Blandingsbevoksningerne består hovedsageligt af rækker med en hovedtræart iblandet rækker med ammetræer. Ammetræerne er træer som vokser hurtigt i de første år, feks. lærk og kirsebær. Ammetræernes funktion er, at de skal give læ for hovedtræerne samt tvinge dem til at vokse hurtigt og lige op mod lyset, så der opnås træer med lige stammer og med få sidegrene. Når hovedtræerne har vokset sig tilpas store startes fældningen af ammetræerne og tyndingen af selve hovedtræerne.

Urter

Efterhånden som skoven vokser sig stor, vil de forskellige dyr og planter, som normalt findes i de danske skove, vandre ind. For planternes vedkommende vil der sikkert gå årtier, for der naturligt vil vokse anemoner og andre af skovbundens typiske planter. Jordbunden, som er fed lerjord, er simpelthen for næringsrig. Enkelte steder er der dog gjort forsøg med udplantning af anemoner. Anemonerne holder sig i live, men spreder sig ikke. Få steder er der naturligt forekommende urteagtig skovvegetation.

Dyrene

Dyrene har vist, at "naturen kan selv", for de fleste arter har allerede nu indfundet sig. Næsten alle de arter af pattedyr, som man normalt vil kunne forvente at finde i østdanske skove, findes nu i store og sunde bestande. Det samme kan siges om fuglene, dog mangler der i stor udstrækning ynglemuligheder for de fugle, som bygger rede i hule træer. Træerne er ikke store nok endnu, og spætterne, der normalt er ansvarlige for udhugningen af hulleme, findes endnu kun i et lille antal.

Skovrejsning i Danmark

Plantning af skov i Danmark er ikke et nyt fænomen. Skovarealet er siden begyndelsen af 1800-tallet steget stot fra ca. 3% til i dag ca. 11 % af landets areal. Begrundelsen for plantningen af skov har varieret gennem tiderne - det samme har placeringen af de nye skove og anvendelsen af de forskellige træarter. De direkte årsager til skovrejsningen for omkring 200 år siden var bekæmpelse af sandflugt i klitten og forsyning af træ til flåden. Produktion af gavntre og brænde har altid været et hovedformål. Danmark forbruger tre gange så meget træ, som der produceres i landet. I dag er der flere hensyn, der spiller en rolle ved udpegning af arealer til skovrejsning samt den efterfølgende udformning af de nye skove. I den statslige skovdrift og skovrejsning tages der særlige hensyn til friluftslivets behov, biologisk mangfoldighed, landskabelig skønhed, kulturhistoriske interesser, binding og omsætning af CO₂ samt beskyttelse af grundvand. Mange nye skove er besluttet etableret ud fra det dobbelte formål dels at ske arealer nær byerne til friluftsliv og dels beskytte værdifulde forekomster af drikkevand i undergrunden. Der tages hensyn til de nye skoves betydning som levesteder og spredningskorridorer for naturens vilde dyr og planter. Ved plantningen af den enkelte skov tilstræbes variation og afveksling mellem bevoksede og åbne arealer, som understøtter de naturgivne forhold på stedet. Abne strøg bevares typisk langs åløb, søer, enge, heder og moser, ligesom der ofte friholdes arealer til afgræsning eller naturlig tilgroning uden indgreb. Der skabes brede og varierede skovbryn, som domineres af træer og buske, der vokser naturligt i Danmark. Ligeledes sikres forskellige træarter i den samme skov, ofte blandet og med hovedvægt på løvtræer. I områder med sandjord, feks. langs den jyske vestkyst, plantes meget nåletræ, der trives bedst på denne jordbund. Plantningen af nye skove nær byerne vil øges i de kommende år. Der tilstræbes her en sammenhæng med byens friarealer, feks. ved udbygning og sammenkædning af eksisterende stier. Derved kan nye skove ret hurtigt blive til gavn for friluftslivet, også selvom skoven har en begrænset udstrækning, og det tager lang tid inden tæerne bliver store.

Fingerplanen

Siden 1930'erne har der været planer om rejsning af skov på Københavns Vestegn. Men først i

1947 kom den plan, der gjorde en kommende Vestskov aktuel. Planen fik navnet " Fingerplanen" efter formen på modellen. I planen skal man forestille sig, at byen København danner en håndflade, og at de fem fingre dannes af veje og jernbaner, der stråler ud fra. håndfladen. Fingrene blev da udpeget som de arealer, hvor byen skulle kunne vokse langs med, og i "svømmehuden" mellem fingrene skulle byens grønne åndehuller ligge. Fingerplanen er genial i sin udformning, både fordi planen sker rekreative arealer, men også fordi den styrer byens udvikling langs med fingrene. Derved undgår man, at København udvikler sig til en kæmpe uoverskuelig byklump med et virvar af veje, boliger og industri. København vil derimod langsomt og kontrolleret vokse ud langs fingrene, og de grønne kiler mellem fingrene vil ske en rig og varieret natur tæt på hovedstaden. En del af de grønne områder Iå der allerede, men i den sydlige og vestlige del af området var der endnu ikke skov. I denne plan blev der for første gang udpeget store områder til rekreative formål. Etableringen af Vestskoven blev vedtaget af Folketingets Finansudvalg den 31. marts 1967.

Praktiske oplysninger

Der er udlagt 3 såkaldte hundeskove i Vestskoven. Her er det tilladt at færdes med hund uden snor, men under kontrol, så hunden ikke er til gene for andet publikum eller dyreliv. I skovens nordvestlige del findes Kringelstien. Den er ca. 5 km lang og snor sig gennem området. Stien er anlagt, så den også er velegnet for kørestolsbrugere. I Vestskoven stilles 6 bålpladser, 4 madpakkehuse og 1 skovlegeplads til fri afbenyttelse. Der er tillige 2 lejrpladser, som kan benyttes af spejdere og skoleklasser efter særskilt tilladelse fra skovdistriktet. I Vestskoven er der anlagt 33 km ridestier. Formålet er naturligvis at skille rytterne fra gående og cyklende skovgæster Det er derfor ikke tilladt at ride på skovvejene.

Vil du vide mere, er du velkommen til at kontakte Københavns Statsskovdistrikt, Fægyden 1, 3500 Værløse, tlf. 44 35 00 35, fax.44 35 00 36, e-mail: koebenhavn@sns.dk